

Sygn. akt XVII AmE 132/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący - **Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska**

Protokolant - Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 11 maja 2021 r. w W.

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. w S. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 18 lutego 2019 r. (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 132/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2019r. wydaną w sprawie DPC.DPC-1.451.106.2018.PR Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 7a i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w związku z art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624) w związku z art. 16 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - „(...)” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (poprzednio z siedzibą w W.), orzekł, że przedsiębiorca naruszył art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, iż nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy, za I (pierwszy) kwartał 2017 oraz za działanie to wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł.

(decyzja k. 5-8)

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł w przepisany termin ukarany przedsiębiorca, zaskarżając tę decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie.

Wobec zaskarżonej decyzji podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego, tj.:

- naruszenie art. 189f §1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez uznanie, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzą podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, pomimo iż finalnie powódka przekazała przedmiotowe sprawozdanie, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy za I kwartał 2017r., zaś Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponował danymi niezbędnymi do realizacji ciążących na nim obowiązków wynikających z art. 30 ust. 4 ustawy, w efekcie czego wagę rozpatrywanego naruszenia należało zakwalifikować jako znikome; oraz

- naruszenie art. 189d kodeksu postępowania administracyjnego poprzez nierozpatrzenie wszystkich okoliczności określonych w tej normie prawnej będących obligatoryjnymi dyrektywami wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.

(odwołanie k. 25-27)

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz treści odwołania, podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji, wnosząc o oddalenie odwołania, oddalenie złożonego przez powódkę wniosku dowodowego oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie k. 40-42)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015r. nr (...) /RWr z późniejszymi zmianami Prezes URE udzielił Powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi za granicą na okres od 19 grudnia 2015r. do 18 grudnia 2017r. Przedmiotem działalności koncesjonowanej powoda jest między innymi działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą.

(decyzje k. 9-24)

Przedsiębiorca nie złożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych za I kwartał 2017 roku, w terminie do 45 dni po zakończeniu tego kwartału, tj. do dnia 15 maja 2017 r. Sprawozdanie to zostało przekazane przez powoda Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 10 lipca 2017 r. Ze sprawozdania tego wynika, że Przedsiębiorca dokonywał wprowadzenia do obrotu paliw ciekłych (Dział lb. sprawozdania kwartalnego producenta) oraz biopaliw ciekłych (Dział lc. sprawozdania kwartalnego producenta).

(sprawozdanie k. 21-31, dowód nadania k. 32 akt adm.)

Pismem z dnia 18 czerwca 2018 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezłożeniem w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych.

(pismo k. 12-14 akt adm.)

Pismem z dnia 29 czerwca 2018 r. pełnomocnik przedsiębiorcy wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary, z uwagi na to, że sprawozdanie zostało złożone przez przedsiębiorcę.

(pismo k. 17-18 akt adm.)

W dniu 18 lutego 2019 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję, która została zaskarżona w niniejszym postępowaniu.

(decyzja k. 5-8 akt adm.)

Powyżej opisany stan faktyczny został ustalony przez Sąd w oparciu o wyżej wskazane dowody, które zostały przywołane przy ustalaniu podstawy rozstrzygnięcia. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim tym dowodom, uznając je za wiarygodne, tym bardziej, że nie były one kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 pkt 20 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w brzmieniu obowiązującym w okresie sprawozdawczym (I kwartał 2017r.), „producentem” jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie: wytwarzania, magazynowania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i wprowadzania ich do obrotu lub importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie ich wykorzystania do wytwarzania przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. Istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest fakt, że powodowi w dniu 18 grudnia 2015r. została udzielona koncesja na obrót paliwami ciekłymi za granicą, która obowiązywała w przedmiotowym okresie sprawozdawczym.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych producenci (w rozumieniu definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy) obowiązani są do przekazywania w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających wskazane w tym przepisie informacje dotyczące ilości i rodzajów paliw ciekłych i biopaliw wytworzonych i wprowadzonych do obrotu, przeznaczonych do zastosowania w niektórych flotach i zużytych na potrzeby własne oraz kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych według specyfikacji wskazanej w tym przepisie.

Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2017 poz. 2290) do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2, 2b i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zbiorczych raportów kwartalnych, o których mowa w art. 30 ust. 4 i 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, oraz do kar pieniężnych za niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2 i 2b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Niniejsza sprawa dotyczy sprawozdania kwartalnego za I kwartał 2017 r., które powodowi przedsiębiorca winien był przedłożyć w terminie 45 dni od dnia zakończenia danego kwartału, a więc do 15 maja 2017 r. Poza sporem jest, że w danej dacie powód tego obowiązku nie wykonał. Sprawozdanie takie zostało złożone dopiero w dniu 10 lipca 2017 r. Ze sprawozdania tego wynika, iż przedsiębiorca dokonywał wprowadzenia do obrotu paliw ciekłych (Dział lb. sprawozdania kwartalnego producenta) oraz biopaliw ciekłych (Dział lc. sprawozdania kwartalnego producenta).

W ocenie powodowego przedsiębiorcy waga rozpatrywanego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki naruszenia była znikoma, pomimo opóźnienia organ otrzymał finalnie sprawozdanie. Według przedsiębiorcy jego działanie było prawidłowe i nie nosiło znamion naruszenia, zaś Prezes URE dysponował danymi pozwalającymi mu na sporządzenie zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Powód podkreślił, że przekroczenie terminu nie miało realnie wpływu na realizację przez Prezesa URE obowiązków wynikających z art. 30 ust. 4 ustawy. Tym samym, przedsiębiorca wyprowadził wniosek, iż zaszły podstawy do odstąpienia od administracyjnej kary pieniężnej.

Należy zważyć, że stosownie do treści art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy – w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji - karze pieniężnej podlega ten, kto nie złożył w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu, w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 3a, 6-8a kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5.000 zł.

Warto w tym miejscu wskazać, że powód w istocie także uznał, że spoczywa na nim obowiązek złożenia sprawozdania, jako że przedmiotowe sprawozdanie zostało sporządzone przez spółkę i nadane w placówce pocztowej bez wezwania organu w dniu 10 lipca 2017 r.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących kary, to w ocenie Sądu, brzmienie powołanych wyżej przepisów przesądza o obligatoryjnym charakterze kary za naruszenie określonych w ustawie warunków wykonywania działalności gospodarczej, przewidując bezwzględny obowiązek ukarania danego przedsiębiorcy, w sytuacji spełnienia hipotezy przedmiotowej normy prawnej. Przepis art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych stanowi zatem samodzielną podstawę do wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy za nieprzestrzeganie warunków przewidzianych w tejże ustawie. Należy także podkreślić, że Prezes URE ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnianiem przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z ustawy. Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 189d k.p.a. należy wskazać, że przewiduje on przesłanki ustalania wysokości administracyjnej kary pieniężnej i znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadku kar wymierzanych w warunkach uznania administracyjnego, i to tylko wtedy gdy przepisy szczególne nie przewidują odrębnych przesłanek ustalania wysokości kar. W niniejszej sprawie wysokość kary nie podlegała miarkowaniu, albowiem wysokość kwoty została określona ustawowo co powoduje, iż zarzut powoda dotyczący naruszenia ww. przepisu jest bezprzedmiotowy i nietrafny.

Z kolei zastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wymaga spełnienia kumulatywnie dwóch przesłanek: znikomej wagi naruszenia prawa oraz zaprzestania naruszenia prawa. Zgodnie z przepisem art. 189f §1 pkt 1 w takiej sytuacji organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu.

Podstawą dla sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczego raportu kwartalnego dot. rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, o jakim mowa w art. 30 ust. 4 ustawy, są sprawozdania otrzymane od podmiotów zobowiązanych do składania sprawozdań kwartalnych, a wymienionych w treści przepisu art. 30 ust. 1 ustawy. Nie można przyjąć, że 56-dniowe opóźnienie powódki było w niniejszej sprawie bagatelne, ponieważ spowodowało brak wiedzy w przedmiocie rzeczywistych danych dotyczących działalności powoda w I kwartale 2017r. Gdyby przyjąć, jak życzyłby sobie przedsiębiorca po stronie powodowej, że uchybienie takie jest z punktu widzenia realizacji przez Prezesa URE obowiązków wskazanych w przepisie art. 30 ust. 4 ustawy nieistotne i w gruncie rzeczy sprawozdanie takie złożyć je w każdym czasie bez ponoszenia konsekwencji, otworzyłoby to furtkę do nadużyć dla pozostałych przedsiębiorców. Raporty sporządzane przez Prezesa URE przekazywane są ministrom właściwym ds. finansów, energii, rynków rolnych oraz środowiska, a także Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka (...), a ustawa w tym celu przewiduje termin 75 dni od zakończenia danego kwartału. Tym samym, biorąc pod uwagę czas wyznaczony przedsiębiorcom do sporządzania jednostkowych sprawozdań kwartalnych, Prezes URE ma jedynie 30 dni na złożenie raportu zbiorczego. Jego niezłożenie wywiera negatywny wpływ na cały łańcuch sprawozdań i efektywność kontroli rynku paliwowego. Nie można zatem uznać, że naruszenie terminu przez przedsiębiorcę było znikomej wagi, a więc, że zaistniały przesłanki wymienione w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie uznając je za bezzasadne na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę – zobowiązany jest do zwrotu Prezesowi URE kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska